

Forord

Duborg Samfundets lille arbejdsgruppe byder læserne inden for i dette årsskrift, som – ikke ulig tidligere årgange – er en broget buket af indlæg.

Her berettes om nyt fra den gamle skole, hvor tilvæksten af endnu et gymnasium, A.P. Møller Skolen i Slesvig, påvirker lærerstaben og elevtallet.

Der er en fortsættelse og afslutning på den gamle protokol. Det er de skæbnetunge år 1936-1949.

Der er lidt nyt om gamle elevers færden i den store verden. Som altid spændende at se, at skolens elever kommer vidt omkring – også karrieremæssigt.

Endelig er der en omtale af Karin Johannsen-Bojsens nyeste bog og et par smagsprøver fra en kommende digtsamling af Gerhard Ernst.

Der er annoncering af dimissionen 2009 og en sammenkomst for de ældre årgange og flere sammenkomster for nogle jubilerende årgange.

Vi giver beredvilligt det videre, som vi har bragt i erfaring. Vi håber, at læseren synes om buketten, som vi har bundet.

God læselyst

på Duborg Samfundets vegne
Erik Jensen

Dimissionsdatoen for 2009 er fastlagt til
den 3. juli kl. 17 i Idrætshallen

Uddrag af rektors beretning for skoleåret 2007-08

Om elevtallet og personalesituationen

Igen i år har elevtallet ved skolestarten ligget på over 1000. Helt præcist 1008. I det kommende skoleår forventes dette tal at falde til lidt under 900. Året efter, altså fra 2009, vil tallet efter beregningerne være faldet til ca. 750. Så har effekten af AP Møller Skolen for alvor slået igennem, hvilket vil give os luft og nye muligheder.

Personalemæssigt ved vi, at 5 magistre går på pension her til sommer: Ledende inspektør Lars Weitemeyer, og lektorerne Maike Lohse, Rudolf Föh, Gunnar Rasch og Jørgen Milert Møller. Yderligere 3-4 lærere og magistre har bebudet deres pensionering i løbet af efteråret.

Derudover forlader lektor Marie Præstholm os for at tiltræde en stilling på Sjælland, mens overlærer Gertrud Karstoft er blevet ansat som skoleleder på Hanved Danske Skole.

Men dermed er det ikke slut. 13 lærere bliver ansat på AP Møller Skolen, hvoraf de 7 får permanent ansættelse her, mens 6 i en tid fremover stadig har en del af deres arbejde på Duborg-Skolen.

Endelig siger vi farvel til et endnu uvist antal lærere med tidsbegrænset ansættelse. I alt ser det ud til, at skolen mister mere end 25 lærere i dette kalenderår, helt eller delvist.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til alle disse ansatte for et godt og solidt arbejde i skolens tjeneste gennem kortere eller længere tid. Og vil tilføje, at jeg på skolens og egne vegne er meget tilfreds med, at ingen er blevet flyttet til AP Møller Skolen mod deres vilje.

Men bagsiden af dette er jo, at der nu sker en voldsom åreladning af skolens lærerkræfter. Vi har vidst, at det ville ske, men det ændrer ikke ved, at skolen står i en vanskelig situation, når der skal skaffes erstatning for dem, vi har mistet.

Det er næsten umuligt at skaffe magistre i Danmark i en del fag, så vi må påregne, at de tilbageblevne i disse fag vil få nok at se til i det kommende

år. - Indtil videre er det nemlig kun lykkedes os at nyansætte 2 magistre i fast stilling. Dertil kommer 5 magistervikarer, 4 magistre i uddannelsesstilling, samt 1 lærervikar, i alt 12 nye, men vi håber, at vi kan skaffe et par ansigter mere.

Omstilling til fællesskole og profilgymnasium

I det forløbne skoleår har vi været beskæftiget med at forberede os på indførelsen af fællesskolen og profilgymnasiet, samt - som nævnt - på de personalemæssige rystelser, som åbningen af AP Møller Skolen vil betyde for os.

Den 1. august 2008 har nu i ca. 3 år stået som et pejlemærke for os. Vi har vidst, at fra den dag er Duborg-Skolen ikke længere kun gymnasium, men både fællesskole og gymnasium.

Omkring jul 2006 blev der af Skoleforeningen nedsat en række udvalg, der skulle forberede indførelsen af profilgymnasiet, sikre en langtidsplanlægning af IT-udbygningen på Duborg-Skolen, herunder sikre vedligeholdelse af IT-udstyret, samt stå for udarbejdelsen af nye læseplaner for den gymnasiale overbygning. Dertil kom, at skolen også var repræsenteret i følgegruppen til bygningen af AP Møller Skolen.

Også på lærerside har der været arbejdet ihærdigt med forberedelserne, både pædagogisk og strukturelt i udvalg under PR. Jeg vil her fremhæve skolens fællesskoleudvalg, som har ydet en særdeles engageret indsats for at forberede os på den nye situationen det er, at vores 7.-10. klasser ikke længere fyldes af gymnasieelever, men af elever fra hele spektret. Ud over de nære strukturelle og pædagogiske forandringer på skolen, som fællesskolen vil betyde, vil der også ske ændringer i vort samarbejde med andre skoler. Vi vil få et tættere samarbejde med de skoler, som fremover vil levere elever til vores F7, F9 og G11, og vi kan allerede nu se, at behovet for et fast og tillidsfuldt samarbejde vil kræve mange initiativer og møder.

Også administrativt og ledelsesmæssigt vil der ske store ændringer på skolen til sommer. Skolens mangeårige ledende inspektør, Lars Weitemeyer går som sagt på pension, og han bliver afløst af lektor John Læsøe. Der er udnævnt en afdelingsleder for skolens fællesskoleafdeling, den

mangeårige administrative inspektør Kim Olesen. Vores anden administrative inspektør Peter Dammann udtræder af skolens ledelse (om end han fortsat medvirker ved afviklingen af valggymnasiet i 2 år endnu), og tidligere inspektør, Jørgen Milert Møller, der i indeværende år har bibeholdt hvervet som koordinator for vores ansatte i uddannelsesstilling går som tidligere nævnt også på pension. Skolens sekretær Susanne Larsen flytter efter eget ønske til AP Møller Skolen som sekretær. Facit er, at vi efter sommerferien vil stå med en meget ny ledelse og administration på skolen. Det rummer både udfordringer og perspektiver.

Om skolens bygningsmæssige situation

Dette skoleår har været præget af ombygningen og renoveringen af 400-gangen. Her er der etableret bedre lokaler til musikundervisningen, et lokale til skolens historiske samling, samt et stort forberedelseslokale til skolens lærere. Ingen af lokalerne er endnu rigtig taget i brug, idet der mangler inventar og udstyr. Men vi regner med, at lærerforberedelsesrummet er færdigindrettet om nogle få dage, og den historiske samling vil nok stå klar i løbet af næste skoleår.

Denne ombygning var også et led i den omfattende brandsikring af skolen, som har stået på gennem hele sidste år. Det har været meget bekosteligt for Skoleforeningen, og selv om vi naturligvis er glade for, at bygningen nu sikkerhedsmæssigt er opdateret og lovliggjort, kan det ikke undgå at ærgre os, at der er brugt så store summer, uden at vi egentlig får ret meget gavn af det i den daglige undervisning.

Renoveringen af tagetagen hen over Festsalen skulle, hvis alt går vel, blive påbegyndt efter nytår. Men det skal da nævnes, at der her ikke blev konstateret råd og svamp, så det var da en lettelse. Når denne del er færdiggjort engang næste år, vil musik råde over helt moderniserede lokaler, og så må vi håbe, at der også bliver råd til at indrette lokalerne med det nødvendige udstyr, fx klaverer, andre instrumenter og lydudstyr.

Renoveringen af skolekøkkenet har nu varet et års tid, men det er lovet færdigt til skolestarten efter sommerferien.

Vi må alt i alt sige, at der er sket en del forbedringer på skolen i det forløbne år, men som sagt er der ikke mange af årets bygningsaktiviteter, som har givet undervisningen og pædagogikken et løft. Vi ser stadig frem til, at der vil ske en renovering, ombygning og forbedring af skolens undervisningsfaciliteter. Dertil kommer, at mange af skolens samlinger, især i naturvidenskabelige fag, men også fx i musik, er slidt op. Sådanne samlinger er så bekostelige, at de ikke kan fornyes inden for skolens normale budget.

Skolen i årets løb

Skoleåret har på mange måder været uden de opsigtsvækkende begivenheder. Vi har gennemført året ret rutinemæssigt, og de begivenheder, som har fundet sted, har i høj grad været ”de sædvanlige”. Som fx:

Skolens elevambassadører deltager også jævnligt ved de mange besøg af gæster her på skolen, nordisk samarbejde, det sønderjyske korsamarbejde, hvor flere hundrede gymnasieelever sammen med Sønderjyllands Symfoniorkester øver og opfører et stykke – i år musicalen Chess. Og også i år bidrog skolen her med det største kontingent elever.

Grænseforeningen inviterede ligesom sidste skoleår alle 13. årgangseleverne på en studieinformationstur til Danmark. Denne gang skete det med 2 dages succesfuld tur til Sønderborg, Vejle og Odense i begyndelsen af juni.

Af nyt kan nævnes, at vi deltager i et undervisningssamarbejde med en high school i North Carolina i USA, og nogle af vores elever var på udveksling derovre for nogle måneder siden, og vi havde genbesøg bagefter. Derudover er der mulighed for individuel udveksling for ½ eller helt år, hvilket et par af skolens elever har ønsket i år.

Der er ved at udvikle sig en tradition for at elever fra skolen stiller op ved årsmødet og holder ungdomstaler forskellige steder. Således også i år.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at skolens lypiger i år for første gang har optrådt nord for grænsen, og det med succes.

Endelig vil jeg nævne, at forløbet omkring Morten Noacks sygdom og

død omkring nytår gjorde et dybt indtryk på alle her på skolen.

Afslutning

Som afslutning på denne beretning vil jeg gerne sige tak til lærerne og øvrige ansatte for en stor indsats i årets løb. Som sædvanlig har det været et år med mangeartede og til tider komplicerede arbejdsopgaver. Det er jeres skyld, at vi har en god og velfungerende skole.

Også tak til elevrådet for indsatsen, selv om det har været svært for jer at finde en måde at fungere på, nu da Elevrådet er blevet en del af Pædagogisk Råds arbejdende udvalg. Jeg håber og tror, at det næste år vil være muligt for eleverne at finde sig til rette i den nye struktur.

Tak til Samarbejdsrådet for et godt samarbejde. Det er vigtigt for skolen, at forældrene støtter det pædagogiske arbejde aktivt, og gennem Forældrefonden ydes der vigtig økonomisk støtte til mange af de aktiviteter på skolen, der ellers ikke ville kunne gennemføres.

Som afslutning på denne beretning skal jeg henlede opmærksomheden på, at der også i år er mødt mange jubilarer frem til dimissionen ud af op mod 200 indbudte. Det er en stor glæde for skolen, at så mange gamle elever følger skolen med så stor og levende interesse, at I vil bruge en halv eller hel dag på at deltage i årets dimission. Tak fordi I er kommet og for jeres fortsatte interesse for skolens ve og vel.

Queisser hæder til Elva Thorup Nielsen

Elva har modtaget Queisser-prisen for sit store frivillige engagement for mindretallet.
Duborg-Samfundet ønsker tillykke.

Nyt om Navne

Duborg-Skolens ledelse

John Læsøe
vicerektor

Kim Olesen
afdelingsleder

Lars Zachø Jørgensen
inspektør

Vibeke Küssner
inspektør

Jens Overgaard
inspektør

Ebbe B. Rasmussen
rektor

andre poster

Susanne Abel
sekretær

Karin Christiansen
sekretær

Petra Krüger
sekretær

Stephanie
Schönbeck-Graf
skolevejleder

Torben Benecke
ansv. skoleskibet

Duborg-Nyt modtager gerne
oplysninger til denne side i den
næste trykte udgave!

Arne Carstensen
EDB assistent

Tue Küssner

Claus Thomsen
skemalæggere

..forlader Skolen

Gertrud Karstoft
skoleleder i Hanved

Michael Peters

Marie Præstholt
søger orlov

Fra Duborg-Skolen til A.P.Møller Skolen

Jørgen Kühl
rektor

Flemming Rasmussen
vicerektor

Susanne Larsen
sekretær

Jesper B. Nielsen
magister & bibliotekar

Nicolai Sune Andersen
delvis

Ole Andresen

Erik Fredens

Steffani Jannsen
delvis

Charlotte Larsen
delvis

Anna Olesen
delvis

Maiké Nielsky

Steen Seierup
delvis

På pension i 2008

Kjeld Beck

Ruth Beck

Rudolf Föh

Maiké Lohse

Jørgen Milt Møller

Lars Weitmeyer

Årene fra 1936 til 1949, som de beskrives i den gamle protokol.

2. del

Fra Elva Thorup Nielsen har jeg fået den ældste protokol, der findes fra Duborg- Samfundet. Sidste årsskrift bragte lidt om det første tiår, og jeg lovede en fortsættelse.

Vi begynder med det møde, der blev holdt i februar 1936. Der var lagt op til at flere skulle betale kontingent, at tilslutningen til årsfesten skulle blive større og at flere ville levere bidrag til årsskriftet. Og hvad skete?

Protokollen siger herom: ”Tilslutningen var yderst ringe, idet der foruden tre bestyrelsesmedlemmer... kun var mødt 6 af de indbudte tidligere elever. Af disse havde de tre ikke været med forrige gang, og de havde ingen resultater at fremlægge. Derimod var to (navnene er med i bogen) mødt for at melde sig ud, men dog forinden få lejlighed til at rette et yderst spinkelt begrundet – for ikke at sige ganske ubegrundet og uforståeligt - angreb på Hr. Lærer Peter Jensen. Deres opførsel trodser enhver beskrivelse; men forhåbentlig kan den omstændighed, at sådanne medlemmer som tilsyneladende ikke har andet formål end at sætte splid, forsvinder, føre til at sammenholdet efterhånden bedres og kammeratskabet udbygges. I så tilfælde er resultatet af mødet dog positivt”.

En uge senere mødes bestyrelsen og planlægger årsfesten, der finder sted 28.3.36. Der er et stort program for de 100 deltagere. Stemningen er god og man danser til kl. 2 om natten. Kotillonen er en flyvemaskine, der svæver hen over salen. Hvordan beskrives ikke nærmere, men det lyder spændende.

30 melder sig til en planlagt sommerfest i Fredericia, nok under indtryk af feststemningen, for da der skal gives endeligt tilsagn er der kun et par stykker tilbage, og den i alle enkeltheder planlagte udflugt må aflyses. Loven er ærlig, men holden besværlig.

Endnu slår tidsånden i Tyskland ikke igennem i protokollen, men i beretningen om skolens fødselsdagsfest i oktober samme år hedder det dog, at rektor ”talte manende og ildnende til de unge”.

I årsskriftet slår virkeligheden igennem midt i beretninger om kontingentbesværligheder o.l., da der bringes en fortegnelse over tidligere elever i arbejdslejr og kaserne.

Bag skolens mure går skolelivet videre, og årsfesten for 1937 planlæg-

ges. Her opfører Marselisborg Skole Hostrups ”feriegæsterne” ”virkelig kvikt”, og heldigvis er gymnastiksalen fyldt til sidste plads. Der er problemer med indkvarteringen af gæsterne fra Århus, så nogle må sove i ”Hjemmet” og spise i Borgerforeningen.

Under generalforsamlingen udtrykkes håb om flere medlemmer, ” så Duborg Samfundet virkelig kan blive en vagt og et værn for skolen og danskheden” – og ved festen bagefter har man forsøgsvis øl og ”sød vin” i ”kroen” – og der bliver udsolgt.

Under indtryk af den særdeles vellykkede årsfest planlægger bestyrelsen i alle detaljer en stor sommerfest, men en uge før festen i august må bestyrelsen aflyse, da der kun har meldt sig 16-18 personer på de lister, der er fremlagt på Duborg-Skolen, i Union Bank og på Bladcentralen. I protokollen skrives følgende: ”Vi ved godt, at de danske unge er med i meget og skal møde tit, men de enkelte gange Duborg Samfundet kalder, bør vi se at møde op. Tænk på det, næste gang der kaldes.”

Bestyrelsen berører kun kort den aflyste sommerfest og glæder sig med rektor Andreas Hanssen over, at årsskriftet dels har fået sin endelige form, dels har et godt og fyldigt indhold. Endvidere optages 80 tidligere, ikke dimitterede elever. Og så tilrettelægges årsfesten, der finder sted den 26. marts. Her fortæller teaterdirektør E. Henning-Jensen om en foretagsom drengs oplevelser i Hovedstaden. Efter en kort generalforsamling, hvor alle genvælges, flyttes sammenkomsten til festsalen, hvor teaterdirektøren med frue underholder, ledsaget af frk. Ottosen på klaveret. Efter underholdning og hyldest af dimittenderne – tolv i tallet – slutter aftenen med svingom til ud på de små timer.

Året efter, 1939, finder festen sted 25.3., og det berettes, at Duborg Samfundet nu har to afdelinger, en i Tyskland og en i Danmark. Desuden hyl-des Rektor Andreas Hanssen i anledning af 60-års dagen den 4. marts.

Og så bryder krigen ud, og festen i 1940 præges af det. ”Kroen” og dansen opgives, så man glæder sig over samværet over kaffen og de mange lækre kager.

Rektor taler om det finske nationalepos Kalevala og om Elias Lönnrot og hans betydning for vækkelsen af finnerne som folk. ”Talen førte os nærmere til det tapre finske folk, som netop nu kæmpede for deres frihed”.

Frk Ottosen spillede et stykke af Jean Sibelius, og der vises billeder fra Finland.

”Rektor sluttede samværet, der var præget af alvor og samfølelse”.

Vi får at vide, at den tidligere inspektør Emil Arps udpeges til Duborg Samfundets æresmedlem i forbindelse med hans 80 års fødselsdag 30.10.1941, og på samme tid udsender bestyrelsen en folder til samtlige medlemmer med overskriften ”Uden mig kan det ikke lykkes”. Tonen i denne hilsen er umiskendelig Bernhard Hansens, bl.a. siges det:

”I modgangstider bygger vi Danmarks hus, bygger det hver på sit sted, i hjem og samfund, bygger det i vore sammenslutninger og interessekredse, bygger det på mindernes grund og fremtidens håb, bygger det ved Øresund og Flensborg Fjord, bygger det i pligt-tung opfyldelse af strenge borgerkår under Nordkaps breddegrader, på Saharas ørkensletter og på Europas slagmarker. Landsmænd og gamle elever fra Duborg-Skolen! jeg siger det lige ud til hver enkelt: Vær med i vort fællesskab under den gamle skolemesters motto: ”Uden mig kan det ikke lykkes”. Gå ind under dets ansvar, under dets opgave og stille glæde. Svigt ikke hverken håb eller tro. Tab ikke mod og kærlighed. Byg Danmark, hvor livet end førte jer hen, på det fællesskab, vi ejer i vor gamle skole i Flensborg By, Duborg-Skolen ved Grænsens skel.”

Som en fodnote indkaldes til fødselsdagsfesten 25. oktober 1941. Krigen sætter sit præg på samværet. Af referatet fornemmer man, at tonen har været stilfærdig og alvorlig, for det nye livsafsnit, dimittenderne sendes ud til, indebærer krigstjeneste og fare. Men alligevel slutter aftenen i gymnastiksalen, hvor sanglege ”under ledelse af fru Charlotte Schubert sætter et fornøjeligt punktum for dette års sammenkomst”.

Årsskriftet udkommer og anmeldes i Flensborg Avis, der citerer et par smukke linjer fra den nylig afdøde Rektor Andreas Hanssens hånd:

”Tror du, at en perle dannes som i vuggesang,
Blødt og venligt, medens havets bølge går sin gang?
Nej, når perlen skønnest lyser med sit blide skær,

Vidner den, at det er smerte, der har skabt dens værd.”

Den 21. marts 1942 afholdes Duborg Samfundets årsfest. Der er et fyldigt program. Hans Ronald Jørgensen taler om kammeratskabet og mindes de faldne, blandt dem Christian Nielsen og Andreas Petersen. I dag bærer et af skolens store legater hans navn. Det er oprettet af hans enke Signe Petersen.

Aftenen slutter med, at man beder Flensborg Avis bringe en hilsen til de fraværende, særligt de indkaldte.

På bestyrelsesmødet i oktober 1942 vedtager man at der skal udsendes en julehilsen til Duborg Samfundets indkaldte medlemmer. Lars Schubert lover at stå for dette. Årsfesten planlægges til 20. marts 1943. Årsfesten samler mange i skolens festsal. Rektor Bernhard Hansen udtrykker sin glæde over de mange fremmødte, ikke mindst over at også nogle af de indkaldte har fået mulighed for at være med. Lærer Ejnar Olesen taler for afgangsklassen. En af de indkaldte, Peter Køster, bringer en tak ”til dem, der var hjemme og trofast mødte op, når der blev kaldt til møde og til arbejde for det, der bærer os oppe, det danske.”

En række hilsner læses op, inden aftenen slutter med vægterversene.

Og så er den næste side i protokollen en beretning om årsfesten 18. marts 1944. Der berettes ikke om møder, ej heller om årsskriftet.

Aftenen indledes med, at Betty Skøtt og Inger Ottosen spiller firhændigt, et potpourri af Schubert-valse. Rektor gennemgår det danske rigsvåben efter en velkommen forfriskning, fremtryllet af pedelfrue Juul. Også her er der hilsner, mens generalforsamlingen er ganske kort. Efter en række taler ved lærer Schubert, lærer Futtrup og Franz Wingender, takker Karl Otto Meyer for vandrebogen og sagde ifølge avisens referat: ”Den skal nok gå flittigt rundt, og jeg tror, at kammeratskabet vil blive endnu fastere nu, hvor vi for alvor er kommet med i det danske fællesskab”. Hans tale og takken til skolen bliver hilst med kraftigt og langvarigt bifald.

Rektor runder af med at opfordre til, at man skal sende en hilsen til dem, der ikke kan være med. Han slutter: ”Vi venter dem med trofasthed, vi glæder os til den dag, da vi atter kan byde dem velkommen her i denne sal. Denne aften slutter også med vægterversene.

Protokollen indeholder et avisudklip med en anmeldelse af årsskriftet for 1943, der udsendes i marts 1944.

Den altid flittige og aktive lærer Peder Jensen har skrevet en sammenfatning om tiden 1944-46, de sidste krigsår og den første efterkrigstid. Man har måttet opgive at udsende årsskrift for 1944, og krigens slutfase hindrer afholdelse af årsfest og generalforsamling. Duborg-Skolen er for to tredjedele vedkommende inddraget til flygtningesygehus. Som Peder Jensen skriver: "Vi var stærkt på vej til at blive hjemløse i vort eget hus." Han fortæller, at Hitlerjugend i stort tal strømmer ind i skolegården for "at være til rådighed for flygtninge-forsorgen." De lægger en mangel på orden og disciplin for dagen "og opførte sig i det hele taget på en måde, der røbede, at de endnu ikke havde fattet det mindste af den skæbne, hvis fuldbyrdelse med raske skridt nærmede sig det styre, hvis våbendragere de var." Peder Jensen skriver, at de opfører sig som en bande erobrere og bringer et ordskifte, der viser dette: "Das ist die dänische Oberrealschule", siger en, og en anden svarer: "Gewesene".

Og så slutter krigen, og Peder Jensen skriver: "Vi tænkte med tak på, at nu blev Danmark atter frit, og vore tanker gik endnu videre, men de gik også til vore faldne, savnede og fangne."

Bestyrelsesmøde holdes først 17. juni 1946 hos just Peder Jensen med henblik på generalforsamling 26.6.46.

Der er ikke mødt så mange som ønskeligt, men begivenheden refereres fyldigt i Flensborg Avis.

Festtalen blev holdt af Jacob Kronika, der talte om trofasthed med redaktør Ernst Christiansen som mellemkrigsårenes lysende eksempel. Blandt hilsnerne var også en fra Asta Schou Hanssen med et digt til dimitterenderne:

Så mange korn blev i mulde lagt,
Så mange gode ord blev sagt;
Og kornet spired' trods vinterkulde
Og ordet gemtes så dybt i mulde,
At vårsolen lyste de bedste frem
Til lys og lykke på vejen hjem.

I juni 1947 holdes bestyrelsesmøde, men man må opgive at holde generalforsamling, der udskydes til 1948, men årsfesten finder sted 7. juli 1947 – trods de vanskelige visumforhold.

Lærer Børge Krebs Lange holder festtalen om Grundtvig, og han sørger også for et stort sangprogram. Hans Paulsen bringer en dansk-amerikaners hilsen til skolen, og rektor Henry Jensen taler kort og fyndigt om, at enighed gør stærk. Skoledirektør Bernhard Hansen taler gribende alvorssord om de af skolens elever, der endnu måtte friste fangenskabets hårde liv, fjernt fra hjemstavnen og deres kære.

Vi skriver 1948, og emnet for bestyrelsens møde er dels oprettelsen af studielegater, dels overvejelser om en mindetavle for de faldne, evt. en mindemur på den gamle kirkegård for alle faldne danske i Sydslesvig. Begge emner udskydes. Til legatet skal man først samle midler. Med hensyn til mindetavle må man fastslå, at der forsat er savnede og fangne, så tidspunktet endnu ikke er inde.

Årsfest og generalforsamling finder sted den 12. juni. Der er, som det er tradition, et stort program med musikalsk underholdning og med en festtale ved lektor Hoffmeyer om Kaj Munk. Under aftenens anden del ved et ”indbydende kaffebord” taler Lærer Peder Jensen til dimittenderne. Han slutter sin tale med følgende ord, der ikke har tabt deres aktualitet, hvis man skal tro de talrige indlæg i Flensborg Avis: ”I kommer aldrig til at bunde i dansk kultur, hvis I ikke taler det danske sprog”. Aftenen slutter sent med afsyngelsen af ”Altid frejdig, når du går.”

Protokollen for 1948-49 rummer en drøftelse af anvendelsen af Duborg Samfundets midler. Der er samlet midler ind til Andreas Hanssens mindelegat, men rektor Henry Jensen finder det forkert, at man samler så mange penge. Formanden beroliger med, at man nok skal finde anvendelse for pengene i fremtiden.

Et par bestyrelsesmøder har besluttet, at der skal holdes en foredragsaften og en fastelavnsfest.

Desværre kniber det med fremmødet – ikke mindst mangler Duborg-Skolens lærere i stort tal.

”Det var kedeligt for foredragsholderen, der havde fortjent fuldt hus, for damerne, der havde forberedt det smukke kaffebord, for styrelsen i al-

mindelighed og – for de mange, mange medlemmer, der gik glip af den gode aften, det kunne være blevet, om de var mødt”.

Også den planlagte fastelavnsfest går i vasken på grund af for ringe tilslutning.

Den 4. marts 1949 på 70-årsdagen for rektor dr. Andreas Hanssens fødsel afsløres den smukke minderude for skolens faldne drenge. Protokolskriveren noterer resigneret, at Duborg Samfundet havde syslet med den samme tanke. Nu må man nøjes med bevidstheden om at have været med gennem Andreas Hanssens mindelegat, hvorfra pengene til ruden er taget.

Årets generalforsamling og fest fastlægges til 24. juni.

Generalforsamlingen rummer en lang diskussion om forholdet mellem skolen og Duborg Samfundet. Skolen bør være repræsenteret i Duborg Samfundet hedder det, og paragrafferne ændres til ordlyden ”Duborg-Skolens lærerkollegium bør være repræsenteret i styrelsen.”

Flensborg Avis beretter udførligt om aftenen, der for første gang siden 1939 slutter med bal til hen på de små timer.

Her slutter den gamle protokol, men Duborg Samfundet lever og har det godt nu 60 år senere – takket være årtiers indsats af aktive lærere og gamle elever.

EJ

Duborg-Skolen modtog som gave fra A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal en værftsny Nordisk Folkebåd. Den er under bygning på værftet på Fyn og bliver leveret i foråret 2009. Både den gamle båd og den nye får den karakteristiske lyseblå Mærskfarve.

Et interview med Lars Weitemeyer

Lisa Marie Frederiksen & Mia Ambrosius
& Frederike Winks, G10B

De ældre går...

Elever fra G10B, Mia Ambrosius, Lisa Marie Frederiksen & Frederike Winks, har interviewet Lars Weitemeyer, vicerektor, der nu desværre forlader Skolen for at gå på pension, der nok hovedsagelig vil blive tilbragt i Sverige, hvor familien har en ødegård. Alle kan vist skrive under på, at det vil blive et meget stort savn, og at Skolen ikke vil være den samme uden Lars!

Hvor længe har du været her?

Jeg blev ansat på Duborg-Skolen den 2. februar 1989 af daværende rektor Knud Fanø. Inden da var jeg administrativ inspektør på Aabenraa Gymnasium.

Hvorfor kom du herved?

Det er en længere historie: Efter Genforeningen og bygningen af Duborg-Skolen oprettede de danske gymnasier et "Gymnasielevernes Fadderskab for Duborg-Skolen", som skulle indsamle midler til Duborg-Skolen. De indsamlede midler skulle primært gå til de den gang ret mange Duborg-Skole-elever, som kom fra vanskeligt stillede familier. Bestyrelsen for dette fadderskab skulle sammensættes således at hvert af de sønderjyske gymnasier blev repræsenteret med hver en magister. Min interesse for Sydslesvig gjorde at jeg fra 1979 og de næste 10 år frem - til min ansættelse her - blev Aabenraa Statsskoles repræsentant.

Hvordan har det været?

Den 1. januar 1991 blev jeg så af rektor Erik Jensen ansat som ledende inspektør, hvilket jeg har været siden.

Jeg er meget glad for at have været her, - det har været min bedste arbejdsplads. Det hænger vist også sammen med de mange gode elever, Og med de dejlige, hjælpsomme kollegaer. Hvis man nemlig skulle sammenligne kollegaer mellem Sydslesvig og Danmark, så synes jeg, at kollegaerne hernede passer bedre på hinanden, er mere opmærksomme og støtter hinanden i højere grad, i modsætning til de danske, som ofte er sig selv nærmest. Så kollegaerne har været med til at gøre det lettere for mig at sidde i en ledende stilling.

Hvilket indtryk af skolen rejser du med?

Selv om jeg nu også glæder mig til at blive pensioneret, vil jeg komme til at savne skolen. Jeg synes, at skolen er inde i en god udvikling, vi er ved at blive færre, så det hele vil blive mere overskueligt.

Jeg har altid været glad for at undervise, så jeg vil bestemt komme til at savne kontakten til eleverne. Ligeledes kontakten til kollegaerne, som jeg vil bevare forbindelsen med.

Hvad skal du lave nu?

Jeg vil sammen med min kone bruge mere tid på vores ødegård i Sverige, - Skåne. Hvor jeg har en 12 hektar stor skov og adgang til sø og å, så jeg skal også til både at jage og fiske.

Har skolen ændret sig i den tid du har været her?

Ja, det har den bestemt. Vi er jo blevet mange flere, så der har konstant manglet arbejdskraft. Hele denne udvikling har også slidt meget på medarbejderne, der har måtte læse mange ekstratimer ligesom de mange mennesker slider på bygningerne, og da Skoleforeningen har måtte bruge mange penge på at brandsikre skolen, har der ikke været ekstra midler nok til at renovere den. Men heldigvis er vi nu i gang med at få etableret et nyt skolekøkken og at få ombygget 400-gangen. Denne udvikling skulle gerne fortsætte, så vi kommer hele bygningsmassen igennem.

Det samme gælder undervisningsmidler, som jeg håber, vi i fremtiden vil få flere penge til især med henblik på indførelsen af Profilygmnasiet og Fællesskolen, samt udskiftning af de efterhånden 30 år gamle samlinger.

Noget der tilsyneladende også har ændret sig, er kønskvoteringen. Der er kommet flere og flere piger i forhold til drenge. Det er også grunden til, at der ikke findes så mange elever på de naturvidenskabelige fag, men flere på samfundsfagene og sprogfagene.

Men vi ønsker dig alt, alt godt!

Hvad har du bedst kunne lide? Administration eller undervisning?

Jeg har jo overvejende beskæftiget mig med administration, altså at fordele lærernes fag, lave klausurplanerne og administrere skolens økonomi, især m.h.t. bloktilskuddet. Meget væsentligt har også været overenskomstforhandlingerne i magistergruppen. Desuden har jeg både været med i følgegruppen for byggeriet af A.P. Møller Skolen og de seneste 3 år med til at tilrettelægge det kommende profilgymnasium. Men jeg kan ikke sige, hvad jeg kunne lide mest, undervisning eller administration. Jeg har dog været glad for at kunne gå fra kontoret og til undervisningen. Jeg har altid holdt af mine fag, biologi og geografi, og kontakten til eleverne. Jeg har haft mange liniehold, og det har altid været spændene og givet store udfordringer og været med til at holde sig fagligt opdateret. Med hensyn til klausurplanerne synes jeg at det er synd for eleverne, at der er så mange skriftlige prøver 2-3 pr. uge. Klausurerne afbryder kontinuiteten i undervisningen og gør det vanskeligt at gennemføre længerevarende projekter. Det gode ved disse prøver er dog, at eleverne bliver trænet i at udtrykke sig skriftligt.

Hvordan er det som dansker at arbejde i Sydslesvig, og synes du, de bør bo hernede..?

Til et fødselsdagsselskab jeg deltog i for nogen tid siden udtalte en sydslesvigsk politiker over for mig, at vi skulle passe på ikke at blive 'den danske skole', set i forhold til A.P.Møller Skolen. Underforstået at vi var mange danske lærere, hvoraf en del er bosat nord for grænsen. Det har altid været Skolens problem at få rekrutteret den nødvendige arbejdskraft i specielt mat-nat-fagene i gymnasieoverbygningen. Vi kan ikke kun rekruttere uddannede sydslesvigere, det ville heller ikke være gavnligt set i forhold til Skoleforeningens formålsparagraf om 'dansk pædagogisk virksomhed', så vi må fastholde en liberal indstilling til hvor ansatte slår sig ned. Samtidig synes jeg, at det er et problem, at en sydslesvigsk politiker på denne måde sætter spørgsmålstegn ved værdien af den arbejdskraft, der vælger at bosætte sig i Danmark eller som har ren dansk baggrund. De mennesker, der søger og får ansættelse på de sydslesvigiske skoler, har for langt størstedelen vedkommende en velafklaret holdning til det sydslesvigiske spørgsmål og har et oprigtigt ønske om at hjælpe med til at dygtiggøre de sydslesvigiske unge. De kan naturligvis ikke vide, hvordan det er at være sydslesviger, men de kan med den typiske danske omgangsform og pædagogiske indstilling give eleverne de bedste muligheder for ubesværet at tage uddannelser i Danmark til gavn for landsdelen.

Et andet problem i denne udtalelse er, at modstykket til udtrykket 'den danske skole' ikke nødvendigvis er 'den sydslesvigiske skole', men kunne blive 'den tyske'. Jeg ved, at både Duborg-Skolen og A.P.Møller Skolen begge er meget bevidste om dette.

Er eleverne her anderledes end i Danmark?

Ja, de er anderledes. Eleverne her er mere autoritetstro, hvilket sikkert skyldes karaktersystemet. Men de skal også styres meget mere ved selvstændigt arbejde. Danske elever er mere frie og kritiske. De kan bedre arbejde selvstændigt. Vi her på Duborg-Skolen har procentuelt flere svage elever end på de danske gymnasier. Dette skyldes, at vi kun har et slags gymnasium. Vi burde få nogle flere alternativer, som i Danmark. Der burde være tilbud som svarer til HF eller HTX-systemet, der også kan tage sig af de lidt svagere elever. Noget andet der er anderledes her, sammenlignet med Aabenraa, er at eleverne har flere storbyproblemer. Der findes flere problemer med hensyn til stoffer og det at feste, etc. Men nu er Aabenraa jo også en lille by i forhold til Flensborg.

Hvordan tror du, at det vil påvirke Sydslesvig at vi får to gymnasier?

Jeg tror vi vil få en større gymnasiefrekvens. Det vil især berøre A. P. Møller Skolen og under alle omstændigheder vil det det være en fordel for Duborg-Skolen, da skolen bliver aflastet. Når Duborg-Skolens elevmasse bliver mindre, vil der kunne opstå bedre kontakt mellem elever og lærere. Og endelig bliver transporttiden formindsket for mange elever.

I det hele taget tror jeg, at vi får flere veluddannede unge og det er et stort plus for begge lande og for regionen som helhed.

foto: CS

Til vore ældre og ældste elevårgange

I lighed med sidste års eftermiddagsarrangement arrangerer Duborg Samfundet også i 2009 en hyggelig sammenkomst på Duborg-Skolen for vore ældre og ældste elevårgange . Vi sætter ikke årstal på, men forestiller os, at det er for dem, der forlod skolen før Bonn-København-erklæringerne blev skabt.

Vi mødes onsdag den 4. marts kl. 15-17

Datoen er ikke helt tilfældig. Det er på den dag 60 år siden, at det smukke billede i festsalen Sønnetabet blev indviet. Også dengang valgtes dagen bevidst, da Dr. Andreas Hanssen da ville være fyldt 70 år.

Eftermiddagen byder på kammeratligt samvær og snak over et godt kaffebord.. Vi håber, at mange finder vej til Duborg-Skolen. Det vil bl.a. ske, hvis hver enkelt tager kontakt med gamle skolekammerater og minder dem om tilbudet. Vel mødt!

Sydslesvigsk litteratur er blevet rigere

Ny bog af Karin Johannsen-Bojsen

Den 1. november 2008 præsenteredes Karin Johannsen-Bojsens seneste bog ved en sammenkomst på Jaruplund Højskole. Det er fortsættelse og afslutning på 'Sydslesvigpige', der udkom i 2004.

Bogen har hun kaldt 'Sydslesvigkvinde' og den beretter om 'et voksenliv mellem to kulturer i årene 1954-2004'.

Det er en levende og rigt illustreret beretning om et halvt århundredes grænselandsliv. Vi hører om studietiden og om skolelivet som underviser på Duborg-Skolen, men vi hører også om Karin Johannsen-Bojsens indsats som kommunalpolitiker og om hendes mange gøremål inden for mindretallet og om et stort engagement i de talrige debatter, vi har haft gennem årene.

Det er spændende læsning, og bogen anbefales til alle med interesse for mindretallet og Sydslesvig.

Bogen kan fås i Padborg Boghandel og i øvrigt i alle velassorterede boghandler. Den koster 278 dkr.. Den er udgivet på Poul Kristensens forlag og har ISBN 978-87-7851-278-9

Gerhard Ernst: Digte

Der er desværre længe imellem, at vi ser noget fra Gerhard Ernsts hånd. Mellem år og dag har han bidraget til aktuelle debatter med indlæg i versform, men han har også skrevet digte, der ikke knytter sig det dagsaktuelle, men bringer indtryk og glimt fra livets situationer og naturen.

Nedenfor bringes et par smagsprøver. De er med tilladelse fra Gerhard Ernst taget fra den digtsamling, der er under udgivelse.

DUBORG-SKOLEN

Du tog imod os, stilfærdig, fortrolig,
førte os ind i din virkelighed.
Fremmede var vi, men her i din bolig
fandt vi os selv og blev trygge derved.

Grænsevagt stod du i mange årtier.
Krise-epoker oprandt og svandt hen.
Krigen drog gennem Europas riger,
gjorde for tidligt din ungdom til mænd.

Det blev forundt os at lære, hvad sindet
rummer af rigdom i tale og sang.
Her var vi frie, blev ikke blindet
af dogmer, som førte mod undergang.

Under en himmel, der favner to lande,
midt i en by ved en grænsedelt fjord
ligger vor skole, som værner det sande
liv, mens det spirer af hjemstavnens jord.

HØSTLIG EPILOG

De drager bort i flokke
fra vore hegn og skove,
de ridser afskedsruner
på himlen når de letter.
Den sidste rest af sommer,
som undgik dødens plove,
forvandles til en springflod
af mørke silhuetter.

I dagens blege skrålys,
som bryder frem i striber
fra himlens lave skyloft
et hav af fugleskarer,
der bølger gennem rummet
uroligt, mens det piber
og bruser, alt er opbrud
og flugt mod fjerne farer.

Vi hører deres kalden
- en ekkoløs finale –
igennem regn og tåge.
Nu søger fugletrækket
mod nye horisonter.
Snart ligger dyr i dvale
i læ for vinterkulden
med vissent løv tildækket.

Et fattigt, udpint landskab
har strakt de trætte lemmer.
Snart ejer vi det hele.
En tomhed uden grænser,
en stilhed perforeret
af dystre kragestemmer.
Men skjult i mulden slumrer
nyt liv, som ingen ænser.

FLENSBORG 19. MAJ 1943

Forår overalt, naturens farver
lyste efter nattens milde regn,
vakte glæde selv i krigens skygge.
Solfyldt morgen uden varselstegn.

Dagens majglans over byens tage.
Skyfri himmel, fugles frie flugt.
Fjordens diamantblink i det fjerne.
Løvskovspragt ved Kobbermølle bugt.

Middagsstilhed afbrudt af sirener.
Overflyvning som så ofte før?
Denne gang kom krigens gru til byen.
Døden banked hårdt på livets dør.

Bombeeksplosionernes inferno
skabte nuet om til evighed,
og et mørke opstod midt på dagen.
Livets forårssol var gået ned.

Femten småbørn omkom i en kælder,
som blev anset for et sikkert sted.
Sagesløse børn fra Ingridhjemmet
søgte tilflugt - men fandt dødens fred.

Stedt til hvile, mens naturens farver
lyste på Fredshøjens kirkegård.
Femten stenkors vidner om en
barndom,
som blev knust midt i dens spæde vår.

Gerhard Ernst er afdøet ved døden
den 18 november 2008
i en alder af 77 år

Æret være hans minde.

25-års jubilæum (skrev jeg 25 år?) årgang 1983

Endelig bliver klokken 15.00 og mange stud-årg-83'ere møder spændte op med søgende blikke i den gode gamle festsal. Tankerne går tilbage til morgensang, hvor Fanø majestætisk lader sit blik hvile på dem, der ikke kan tie stille. Ja, og så går tankerne vel også tilbage til den dag for ca. 25 år siden, hvor samme rektor med smil om munden sætter huen på hovedet af os (altså på nær på friserens hoveder, der ikke ville have hue – man er vel friser???:).

Tilbage til festsalen, hvor genkendelsesråb fylder salen i perioder, og hvor det er så dejligt at hilse på vores ”gamle” lærere, der ikke har forandret sig en tøddel. Efter kaffen tager Føh sig af os, for selvfølgelig skal vi da en tur rundt på skolen og snuse til minderne. Og minderne vælter op i os alle. Prøverummet, hvor vi i sin tid svedte over opgaverne, kemi med Tolstrup, hvor forsøgene både lykkedes og mislykkedes, og hvor mangt en strikketrøje blev til, volley med frøøøken i salen, pauserne i vores hjørne. Alt er næsten, som det plejer.

Efter et par timer på skolen skal vi selvfølgelig også lige se, om Børsenkelleren er, som den plejer at være. Ja, alle undtagen Jette, der bliver vores udsendte til dimissionen, som jo ikke finder sted, som den

plejer i festsalen, men finder sted i idrætshallen. Efter en øl eller to og rigtig megen snak er det tid til at bryde op for at pynte sig til fest kl. 18.00 på Hotel Wassersleben.

Jubilæumsfest på Hotel Wassersleben fra kl. 18.00 – 5.45. næste morgen

Endnu flere genkendelsesskrig – endnu flere: *er det ikke?- jo, det er det jo*, for der er jo ikke mange, der har forandret sig ret meget. Før festen begynder bliver den ”røde bog” sendt rundt. I den skal vi skrive, hvad vi laver lige nu, hvor vi bor, med hvem og hvad vi ellers kan ryste op med om os selv. (Vi glæder os til at se resultatet – vist i form af en ny ”blå bog anno 2008”). Og til bogen blev der selvfølgelig også taget billeder ☺

Da vi jo iblandt vores udmærkede festudvalg har en hotelfagmand, så må vi nok erkende, at stedet, maden, musikken – men især selvfølgelig selskabet er udsøgt. Musikken spiller fra første øjeblik de bedste 80-stykker, som vi har dyrket i tidernes morgen.

VI glæder os meget over, at VIP-gæsterne Ole Møller, Anke Spoorendonk og Maike Lohse er kommet forbi. Det bliver da også til en tale både fra Ole og Anke, hvor de på bedste vis tager os tilbage til 1980’erne, hvor vi jo var en **pæn og ordentlig årgang**, der passede sine ting og bare flød med strømmen - for der var jo ikke noget at gøre oprør imod, som Ole siger. En årgang, hvor sammenhold og fællesskab stod højt på dagsorden – det var vi vel – og er vi vel stadig!

Efter deres taler er det så tid til Thedes festtale. Og der sniger der sig alligevel minder frem, som har en svag duft af oprør. For dengang blev der i bedste stil stille gjort oprør mod Plusmarkt i nærheden, anført af Thede, der i dag bor side om side med selvsamme købmandsbutik (ironisk nok?)

Videre med maden, der består af udsøgt italiensk buffet, dog med mere eller mindre ugenkendelige, lækre retter, så ved buffeten høres meget: *hvad er det? .. eller Was ist denn das?*. Snakken går, og fra tid til anden lyder der et ordentlig latterudbrud fra det ene og andet bord.

Lone underholder med en monolog os alle på bedste sydslesvigs. For det er aber et svært sprog at snakke og verstehen. Så vores Ohren står på Schtilken – for hvordan er det nu gement, det hun siger?

Endelig er det tid til dans og opbrud fra de faste pladser, så vi kan få snakket frit og indsamle minder, samtidig med at diskotheket fører os tilbage i tiden til 1980'erne. Og ja, Hans danser stadig på akkurat samme måde, som han plejer til Gnags og alle de andre gode sange – stilen er den samme!

Tiden går – alt for hurtigt og lidt efter lidt begynder de første at røre på sig, men det er ikke nemt at sige farvel, så der laves aftaler om at ses, før der er gået de næste 5 år. Andre får sagt det der mærkelige ”Vi ses om 5 år” – fem år, det er godt nok længe til. Andre – en lille kerne på 12 (skibenten inklusive) kan overhovedet ikke sige farvel og give slip, så da personalet ved 5-tiden begynder at rydde lidt op, inviterer Claas på vin udenfor, mens solen står op over fjorden. Kan det så blive bedre?

Tæt ved klokken 6 skal der så siges farvel – men nej, vi bestemmer os for, at der skal lyde et på gensyn om fem år i stedet for farvel. Her håber vi så at kunne se alle igen inklusive de få, der ikke kunne komme – for vi savnede jeg sgu'. Festudvalget (Engholm, H. Lorenzen og Berit = Team Nord) er klar til om 4½ år at byde til fest i Nordjylland.

Nu venter vi spændte på at modtage vores nye bog med opdaterede nyheder om alle!

Kære festudvalg – tak for en super fest, I gjorde et skide flot arbejde.

På alle 83'eres vegne

Berit

Galtrup@mail.dk

Hej,

i kender mig som **Solveig Petersen**, nu hedder jeg Sørensen. Det er en dejlig historie der førte til det, men det er ikke den jeg vil fortælle i dag. For udover at jeg i Haderslev læser til professionsbachelor i ernæring og sundhed, så spiller jeg lidt håndbold ved siden af.

De af jer, der kender mig godt, ved at min mor er fra Australien og jeg derved har erhvervet det Australske statsborgerskab. Det kunne jeg så drage nytte af håndboldmæssigt i foråret 2007. På det tidspunkt var landstræneren for det Australske damelandshold en dansker og min daværende træner kendte ham. Så han fik formidlet kontakt mellem os to, hvilket førte til at jeg kom med til en træningssamling i Sverige.

Derfra gik det videre til Sydney i maj/juni 2007 hvor jeg var på 14 dages træningslejr efterfulgt af 4 VM-kvalifikationskampe, mine første officielle kampe for det Australske landshold, det var stort. Vi vandt alle 4 kampe og dermed stod det fast at vi skulle til VM i Frankrig december 2007.

Midt i november 2007 startede der så 14 dages træningslejr i Schweiz forud for selve VM-turneringen. Jeg var lige op til plaget af en muskelskade i låret, men blev heldigvis klar til første kamp.

Vi mødte i den indledende runde Brasilien, Rusland og Makedonien og tabte som forventet alle kampene. I kampen mod Makedonien spillede vi dog en stor første halvleg og vores målvogter endte med at blive „man of the match“. Det var første gang i VM's historie at en spiller fra det tabende hold blev tildelt denne pris.

Vi fortsatte vores turnering i Presidents cup hvor vi spillede om de sidste 6 placeringer. Der mødte vi Argentina og den Dominikanske Republik og fik yderligere 2 nederlag. I den afgørende kamp om 23. pladsen mødte vi så Paraguay og med 3 brændte straffekast og en halvdårlig præstation endte vi med at tabe 14-16!! Det var en rigtig dum afslutning, da vi virkelig gik efter at blive nummer 23 i stedet for sidst, men det blev ikke denne gang.

Personligt blev jeg nr. 2 på den australske topscorerliste med 11 mål efter nummer 1 med 14 mål.

Det var den største oplevelse i min håndboldmæssige karriere, men flere følger. Allerede til foråret skal vi igen prøve at kvalificere os til det næste VM, der holdes i Beijing december 2009, det har indtil videre ikke

været noget problem, så hvorfor skulle det være det denne gang? Jeg ser meget frem til at se alle pigerne igen til foråret, for selvom vi ikke ses tit, er det rigtig dejligt at være sammen med dem og der er et godt sammenhold på holdet. Til dagligt er vi meget spredte, vi har spillere i Frankrig (division 2), Sverige (elitserien), Danmark (2. division) og Australien.

Vores mål er helt klart ikke at blive nummer 24 igen!

Men udover det er det en kæmpe oplevelse at være med til et VM, man er pludselig på lige fod med verdensstjerner som Gro Hammerseng og Emilia Touray, det er lidt fedt!

Løst og fast om gamle elever

Alexander von Oettingen (s87). Ved Det Alternative Sorø-møde på Askov Højskole modtog udviklingschef ved University College Syd (UC Syd) , Alexander von Oettingen, Holger-prisen for sin indsats på det pædagogiske felt.

Kaj von Eitzen (r 83) er pedel på Oksevejens skole og SSF-formand i Sporskifte. Hans store hobby er en glasfiber-klassiker, sejlbåden Bianca27.

Efter 45 år i Union-Bank er **Helmut Reiser** (r66) blevet pensioneret. Hans efterfølger er Oliver Trojan (s90)

Gisela Sjøgaard (s64) skriver, at hun er ved at skifte job igen. Hun har været frem og tilbage mellem idrætten og arbejdsmiljøet. Nu bliver det så "Institut for Idræt og Biokemi" igen. Og så er hun blevet den lykkelige bedstemor til Caroline på 3 år og Martin på 1 år.

Dirk von Heyer (r78y) har efter studentereksamen og militærtiden prøvet at læse jura i Kiel. Det blev ikke den helt store succes, så derfor startede han en bankudannelse i Union-Bank, som han blev færdig med i 1992,. Derefter tog han til en stor hypotekbank i Wiesbaden og Kiel.

Siden 1995 er han atter ansat i Union-Bank som fuldmægtig i finansieringsafdelingen. Ved siden af sit virke i Union-banken blev han i 2006 udnævnt til forretningsfører af Slesvigsk Kreditforening. Han er gift og har 3 børn.

Annette Hollitzer-Bennör (s90) er efter en rigtig ”lang” uddannelse blevet lærer på et tysk gymnasium i Wriezen, som ligger i grænselandet mellem Tyskland og Polen, 65 km østlig for Berlin. Hun underviser i tysk og engelsk tre dage om ugen. De andre dage passer hun mand og 2 børn (8 og 10 år).

Günther Gosch (s60), Skoleforeningens ledende skolepsykolog, er blevet pensioneret.

Kim T. Petersen (s99) er blevet ansat som ny børnehaveleder i Nibøl efter Birgit Christiansen

Andrea Graw-Teebken (s94) , uddannet journalist ved Flensborg Avis, har læst historie på Syddansk Universitet, Ph.d.-studerende ved Aalborg Universitet og forskningsassistent ved Grænseregionsforskning under Syddansk Universitet, Sønderborg

Randi Probst (s89) fødte den 5. august tvillinger, Nils Hamilton og Victoria Florentine.

I august blev **Sarah Bartels** (s00) og **Tom Weber** (s98) gift. Sarah er uddannet advokat og Tom er biofysiker.

Wolf-Henning Klose (s07) har påbegyndt sin uddannelse i Union-Bank som bankelev nr. 100 efter Ragnar Albertsen (r70), der blev ansat i banken for 38 år siden.

Stefan Seidler (s00) er færdiguddannet cand.scient.pol. og ansat som EU-konsulent ved Region Syddanmark, hvor han administrerer EUs INTERREG-midler til Sydslesvig og Syddanmark.

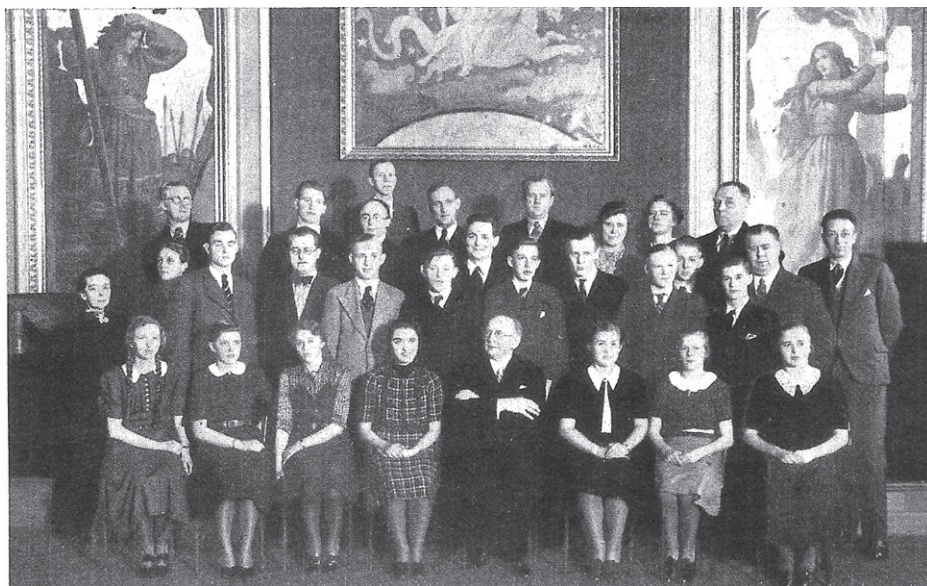
Erko Müller (s85) er blevet udnævnt som ny prokurist i Union-Bank med virkning fra 1.1.2009.

Erik Heyer (s97) er miljøingeniør, som p.t. hjælper Læger uden Grænser med at få genoprettet drikkevandsforsyningen i Myanmar efter cyklonens hærgen over landet i maj i år.

Florian Baier (s91) startede den 2.7.2008 som speciallæge på radiologisk afdeling på Diakonissen-Anstalt i Flensborg efter mange års ophold i Thüringen og Niedersachsen.

Wolfgang Joern (r61) har i 40 år, og lige så længe som Ansgar Kirken har eksisteret, siddet på første parket og spillet på orgel til gudstjenester, brylluper og begravelser.

Steen Hillebrecht (s86) bor i Taastrup og har fået nyt job. Han underviser nu på multimediedesign-uddannelse i Køge.

Afgangsklassen og dens lærere marts 1939

Første række fra venstre

1. Thea Büchert
2. Gudrun Jensen ("Manne")
3. Marie Lorenzen
4. Astrid Schöler
5. Rektor Dr. Andreas Hanssen
6. Martha Jöhnk
7. Henriette Rothmann
8. Marga Ingwersen

Anden række:

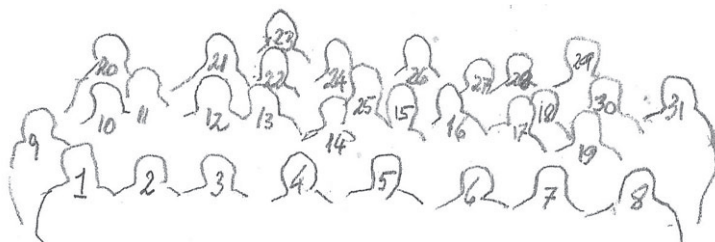
9. Elisabeth Madsen, lærer
10. Magda Flogt, lærer
11. Hans Jessen
12. F.Dinsen Hansen, lærer
13. Erwin Asmussen
14. Otto Christiansen
15. Willy Møller

16. Helmut Paulsen

17. Kaj Lorenzen
18. Svend Aage Jessing
19. Svend Boysen

Tredje række:

20. Einar Olesen, lærer
21. Kjestrup, lærer
22. Niels Christensen, lærer
23. Niels Billum, lærer
24. Oscar Nielsen, lærer
25. Thomas Madsen, lærer
26. Johannes Büchert, lærer
27. Inger Margrethe Ottosen, lærer
28. Inger Futtrup, lærer
29. Peder Jensen, lærer
30. D. Dierks, inspektør
31. Hans Meng, lærer

Lidt af hvert

Duborg-elever i praktik hos minister.

To 16-årige Duborg-elever er i 2 uger i praktik hos den danske fødevare og landbrugsminister, Eva Kjer Hansen. Efter hjemkomsten fortalte de, at de ikke havde regnet med, at politik kunne være så spændende. De blev vist rundt i hele fødevareministeriet og fik det hele forklaret. Store dele af praktikken gik med møder og små, skriftlige opgaver. Også selve Folketinget, som viste sig at være kæmpestort, fik de vist. (FIA)

Duborg-elever sang med i Chess

Ved tre koncerter i Alsion i Sønderborg, Haderslev Hallen og Sønderjyllandshallen i Aabenraa deltog 65 elever fra Duborg-Skolen sammen med elever fra gymnasierne i Haderslev, Ribe og Vejen og med professionelle solister og Sønderjyllands Symfoniorkester. Duborg-Skolens elever stillede under ledelse af Meike Nielsky samt Rie og Per Nielsen.

Pigerne havde et lærerigt stævнемøde

Piger fra det danske mindretal i Sydslesvig og indvandrepiger i København udvekslede erfaringer og blev en del klogere på hinanden. „Selv om jer er født i Danmark og har en dansk mor, er jeg ikke dansker. Eksempelvis er der mange ting, som danske unge gør, men som jeg ikke gør, fordi jeg er muslim“. (Fl..A.)

Vor 50 Jahren

.....traf ein Eltemabend an der Duborg-Skolen auf bemerkenswert grosses Interesse. Obwohl nur die Eltem der Schüler der ersten 4 Jahrgänge eingeladen waren, versammelten sich 250 Gäste, um sich über das Leben an der Schule zu informieren. (Fl.A.)

Natbelysning af Duborg-Skolen

*Wilhelm Klöver kunne overrække
Maike Lohse en check på 10.000 kr.*

Duborg-Skolens hovedbygning har forsøgsvis haft natbelysning - som andre bygninger i byen har det på permanent basis, f. eks. Altes Gym, Goethe-Schule og Jørgensby Kirke.

Maike Lohse har søgt penge og har fået bevilliget 10.000 kr. af Oberts Parkovs Mindefond. Dubor-Samfundets arbejdsudvalg agter ligeledes at støtte foretagenet.

Fra Britt Oda Vinter-Wahl har vi modtaget:

Jeg er fra årgang 1989, som jo har 20 års jubilæum til næste år. I den anledning holder vi, som hvert 5. år, en fest for alle der har taget studentereksamen årgang 1989 eller har været i den årgang henad vejen. Festen bliver holdt i **Flensborg d. 03. oktober 2009** og nærmere detaljer kan man få, hvis man tilmelder sig vores gruppe på Facebook (www.facebook.com og gruppen hedder ”Duborg-skolen studenter 1989”), for planlægningen er slet ikke afsluttet men tværtimod i fuld gang, og vi glæder os meget til endnu en fantastisk dag i godt selskab. Medstuderende fra dengang er også velkomne til at skrive til mig på bowahl@hotmail.com, hvis de foretrækker det eller har startvanskeligheder på Facebook. I denne her omgang kommer vi ikke til at sende invitationer ud som brev, så vil man være med, så er det dér, det sker.

Om mig selv kan jeg berette, at jeg på 2. år bor i Florida, vel en 15 min. kørsel fra Kennedy Space Center, så vi har super udsyn fra altanen til diverse shuttle launches. Efter en del år i telekommunikations- og IT-branchen skulle der noget luftforandring til, og p.t. går jeg hjemme og passer vores 1½ år gamle søn, mens min mand arbejder som helikopterpilotinstruktør.

Jeg glæder mig til at se kammeraterne fra dengang igen, for hvis bare jeg tænker på vores sidste komsammen for snart 5 år siden, kan jeg ikke lade være med at smile, for sikke en fest det var!

Mange hilsner fra varmen!

Britt Oda (Vinther-Wahl, tidl. Wahl)

Der er planlagt et 20 års jubi-træf den 3. oktober 2009 for alle gamle elever, der har taget studentereksamen i 1989 eller har været med i denne årgang. Flere informationer under ”Facebook” under Duborg-Skolen studenter 1989.

Hillsen Kirsten Bohnsack (født Schmidt)

Der kom brev fra **Gisela Jensen** st. 64

Jeg har lige fået Duborg-Samfundet og bladret fornøjet rundt i det.
Det er helt fantastisk, at der kan holdes sammen på sådan en flok gamle elever i så mange år. Jeg er ved at skifte job igen -har været frem og tilbage mellem idrætten og arbejdsmiljøet nu bliver det så „Institut for Idræt og Biomekanik“ igen, hvor min nye e-mail er:
GSjogaard@health.sdu.dk

Igennem de senere år har jeg faktisk fået idrætten og arbejdsmiljøet til at hænge sammen i min forskning. Det har været enormt spændende, sjovt og nyttigt! Hvis I har lyst kan I se lidt på:
http://www.sdu.dk/Nyheder/Nyt_fra_SDU/ansat.aspx

Og så er jeg blevet den meget lykkelige og stolte bedstemor til Caroline på knap 3 år og Martin på godt 1 år.
Dem kan I se sammen med deres søde forældre på vedlagte sommer-sejler billede.
Så herfra kan jeg melde alt vel.

Det kunne været sjovt at komme forbi i Flensborg engang igen -mon I har adresser på mine gamle klassekammerater?

Min private adresse er uændret:
Lemchesvej 28
2900 Hellerup

Mange hilsner
Gisela (Sjøgård)

14.11.08

Kære medlemmer af
Duborg-Samfundet,
kære landsmænd,

måske har nogen af jer læst eller hørt om vores SSW-arbejdsgruppe Holstein-Hamburg, som nu har bestået godt to år. Vi er omkring 60 SSW og SSF medlemmer syd for Kielerkanalen og vores gruppe har sat sig til opgave at holde kontakt til Sydslesvig og støtte det danske mindretal og særlig SSW.

Vi vil gerne finde frem til flere landsmænd fra Sydslesvig, som på en eller anden måde er havnet hernede i vores område og måske har lyst til at være med hos os.

Vi har ca. 4-5 fællesmøder om året i vores smukke Danske Sømandskirke i Hamborg, Ditmar-Koel-Str. 2 (U/S-banestation i Landungsbrücken) med meget interessante kulturelle eller politiske foredrag og et hyggeligt kaffebord. De næste møder er den 4. dec. 2008 (foredrag af **Jens A. Christiansen, SSF generalsekretær**) og 19. feb. 2009, kl. 19.

Interesserede kan gerne henvende sig til mig under 040-5518251 eller Malte de Grahl 040-818155.

Vi ville glæde os, om vi kunne byde velkommen til en eller anden af jer!

Med venlig hilsen

Uwe Bruhns

Gamle elevers møde på Duborg-Skolen

Vi er flere, som længe har talt om, at det kunne være morsomt at mødes med gamle kammerater.

Nu skulle det være! Duborg-Samfundet inviterede alle årgange til og med 1948. Det var et større arbejde at finde frem til adresserne, men heldigvis har Duborg-Samfundet mange.

Og så mødtes vi i vor smukke gamle festsal. Vi var 30. Den ældste – Johannes Danielsen fra Harreslev – var årgang 1934 (Præliminæreksamen). Flest var der naturligvis fra 1948. Mange er borte eller forhindret i at komme p.g.a. helbredet eller en lang vej. Der var stor gensynsglæde.

Rektor Ebbe Rasmussen fortalte om skolen, og vi kunne forstå, at meget er helt forandret siden vores tid. Sådan er det jo, og vi håber, at eleverne får en god skoletid, som de kan se tilage på med glæde. Sådan som vi!

Der blev sunget, og der var et dejligt kaffebord med hjemmebagte boller og kage. Stemningen var hyggelig, og gamle minder blev genopfrisket. Til sidst var der en rundtur på skolen, så vi kunne se alt det nye, der er kommet til – og hilse på Lorenz Fröhlichs store malerier, som vi husker så godt.

En hjertelig tak til skolen og til Duborg-Samfundet for en dejlig eftermiddag.

T.B.

